THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. WINBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

67 Elizabeth Street Telephone Main 4582

SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.

Entered as Second Class Mai Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd, 1913

דער מארגענדיגער טאג
א אידישע דעמאנסטראציע

צו מארגענדיגען טאג דארפען זיך אלע חיגע אידען גרייטען

מארגען וועט געשריעבען ווערען א בלעטעל אידישע געשיכטע, וועלכע איז פון בעדייטענדער וויכטיגקייט ניט נאר פאר די אידען פון טאראנטא, נאר אויך פאר די אידען פון גאנץ קענעדע

ווען איהר וועט מארגען געהן צום שטימקאסטען און שטימען פאר דעם אידישען מעיאר קאנדידאט, דריקט איהר אויס דורך אייער שטימע א פראטעסט געגען דעם ווי אזוי מען בעהאנדעלט אייך. איהר פראטעסטירט וואהרס מען בערויבט פון אייך אייערע רעכטע. די אבגעגעבענע שטימע פאר ה. ווייינבערג דריקט אויסער פראטעסט אויך אויס, א פאדערונג פאר גלייכבערעכטיגונג און אנערקענונג; א פאדערונג אז יעדע פון די אידען אויף דער זעלבער שטופע ווי דעם ניט־אידען.

וואס דער רעזולטאט פון דער שטימע זאל ניט זיין, שיין דאס שטימען אליין פאר'ן אידישען קאנדידאט איז דער אויסדרוק פון זעלבסט־ווארטזיין, פון אנערקענונג, פון פאדערונג, און די גרויסע צאהל אידישע שטימען וועלכע וועלען מארגען אבגעגעבען ווערען פאר'ן אידישען קאנדידאט, וועלען זיין די שעהנסטע דעמאנסטראציע פאר אידישע רעכט, וועלכע ווערט געכעמען ניט דורך בורעים פאלען און מיט תחנונים, נאר געפאדערט פון שטאלצע אידען, אידען אין וועמענס אדערען עס פליסט מאקאבייער בלוט.

מיר האבען עס שוין עטליכע מאהל דערמאהנט, און מיר ווידערהאלען עס אז אין די דעמאקראטישע לענדער, איז די שטימע א מאכט, און ווי אזוי די שטימען פון א גרופע ווערען אויסגענוצט, אזא מאכט שטעלט פאר מיט זיך די בעטרעפענדע גרופע.

ווען מיר וועלען מארגען דעמאנסטרירען די אידישע מאכט ביים שטימקאסטען, וועט עס זיין א מאכט, מיט וועלכער מען וועט זיך מוזען רעכנען, א מאכט, וועלכע מען וועט מוזען בעוויליגען די זעלבע פרייהייט ניען, ווי צו אלע אנדערע גרופען.

די מארגענדיגע אידישע דעמאנסטראציע וועט העלפען אראבייטען די געלע לאטעס, וועלכע מיר טראגען נאך דא אויפ'ן בירגערליכען פעלד, און וועלען זיין יענער פראטעסט געשריי, וועלכער פאדערט גלייכבערעכטיגונג פאר די אידישע בירגער.

ווען דער איד, וועלכער וועט מארגען געהן צום שטימקאסטען אין ניט שטימען פאר'ן אידישען מעיאר קאנדידאט, וועט עס צייגען, אז איהם זעגען ניט נאהענט די אידישע אינטערעסען צום הארצען, עס וועט צייגען, אז קליינליכקייטען, בילינע געשעפטלאך שפיעלען ביי איהם א גרעסערע ראליע, ווי דער וואהלזיין פון די אידען אין קענעדע. און מיר ווילען האפען, אז אזעלכע נפשות, זעגען אין גאנצען צווישען אונז ניטא. אדער זיי זעגען גאנץ אינבעדייטענד, אז מען זאל זיי אפילו קענען בעמערקען. מיר ווילען האפען, אז ביים מארגענדיגען "יום הדין" וועלען אלע ווייסען צו ערפילען דייערע אידישע פליכטען, און שטימען ניט נאר אלס בירגער, נאר אלס אידישע בירגער פאר אידישע אינטערסען, פאר'ן אידישען מעיאר קאנדידאט ה. ווייינבערג.

מר. ווייינבערגס קאנדידאטור האט געפונען א גרויסען אבקלאנג אין דער ניט־אידישער וועלט, און עס איז מעהר ווי זיכער, אז א גרויסער קריסטליכער "וואוס" וועט געהן פאר'ן אידישען קאנדידאט. דער אידישער "וואוס" קען האבען איינע פון די גרעסטע בעדייטונגען, צו העלפען ערוועהלען א מעיאר. די שטימען פון די אידישע וועהלער קענען זיין יענעס געוויכט, וועלכע זאלען אריבערוועגען דאס גלייכגעוויכט צווישען די ביידע מעיאר קאנדידאטען, און העלפען ערוועהלען דעם אידישען קאנדידאט.

אויב די פיעלע טויזענדער אידישע וועהלער, וועלען זייער רעכט ניט פארנאכלעסיגען, דאן זעגען דא גרויסע שאנסען, אז פאר'ן יאהר 1916 זאל טאראנטא האבען א אידישען מעיאר.

קיין איין אידישער וועהלער טאר דארום מארגען ניט פערפעהלען צו ערפילען זיין בירגער פליכט, זיין אידישע פליכט, און געהן צו בענוצען זיך מיט זיין רעכט, און אבגעבען זיין שטימע פאר'ן אידישען קאנדידאט.

די וועלכע, ווילען ניט צוליעב זייערע רעליגיעזע איבערצייגונגען שרייבען, קענען עס טהאן דורך וואוס מען אן "אפענען וואוס", און אויף אזא אופן ערפילען זייער בירגער פליכט און אידישען חוב.

די מארגענדיגע אידישע דעמאנסטראציע, מוז זיין וואס א גרעסערע, און אלע אידישע וועהלער דארפען זיך דארום אין איהר בעטהייליגען.

די מארגענדיגע דעמאנסטראציע, לויט איהר גרויס, וועט מוזען זיך פיהלען איבעראל, איבער דער גאנצער ברייטער קענעדע, און אין דעם בעוואוסטזיין פון די אידישע וועהלער לייגט די מעגליכקייט צו פערשאפען בעסערע בעדינגונגען פאר די אידען אין קענעדע.

זעהט, אז קיינער פון אייערע פריינד וועלכע זענען בערעכטיגט צום שטימען, זאלען זייער חוב ערפילען, און שטימען פאר אידישע אנערקענונג, פאר'ן אידישען מעיאר קאנדידאט ה. ווייינבערג.

ווייל די וואהלען קומען אויס הייס־יאהר אום שבת, און מאנכע וועלען זיך פיעלייכט ענטזאגען צו געהן שטימען, מוזט איהר זעהן צו שענקען עס אויפמערקזאמקייט אין זעהן, אז אלע אייערע פריינד, וועלכע זענען נאר בערעכטיגט צו שטימען זאלען זייער רעכט אין פולען אויסנוצען.

מאכט די מארגענדיגע דעמאנסטראציע פאר איינע פון די עהרליכסטע, און העלפט ערוועהלען אלס מעיאר פאר 1916 א איד, א איד וועלכער בעהאלט ניט זיין אידישקייט. העלפט ערוועהלען ה. ווייינבערג אלס דעם העכסטען בעאמטען פון שטאדט.

אב. גאלדבערג

געשריבען ספעציאל פארן אידישען ژורנאל".

לכבוד דער בצלאל אויסשטעלונג אין ניו יארק).

א גאסט אין איצט ביי אונז פארען, — א קונסט־אויסשטעלונג פון דער בצלאל שיהלע אין ירושלים.

און איך דערמאהן זיך אין דעם "הדרן עלך", וואס עס ווערט געזאגט ביים סיום פון א מסכתא.

הם רצים ואנחנו רצים — זיי לויפען און מיר לויפען, נור זיי לויפען טהאן דברים בטלים, נארישע זאכען, וואס האבען קיין קיום ניט, און מיר לויפען לערנען דברי תורה.

"זיי לויפען און מיר לויפען".

עס זיינען שוין אוועק א פופצעהן יאהר זייט דער מאדערנער ציוניזם איז געשאפען געווארען. אין דער צייט פון זיין געבורט האבען די גענגער געלאכט, שפאס געטריבען און ערקלערהרט אונזער ארבייט פאר ניט פראקטיש, פיר פוסטע תלומות.

און די גענגער זיינען געלאפען זייער וועג, און מיר זיינען — ניט געלאפען, ווען מען דארף נייע וועגען זוכען איז שווער צו לויפען. זיי זיינען געלאפען און מיר זיינען געגאנגען פאמעלאך. און איצט נאך פופצעהן יאהר, מעגען מיר אונטערציהען א שטיקעל פך הכל, מעגען מיר ווארפען א בליק אויף צוריק און זעהען ווער עס האט געהאט רעכט. צו די אב שפעטער אדער די רוהיגע ארבייטער?

אין די פיעלע יאהרען האבען מיר עפעס געשאפען. ניט פיעל נאנץ וועניג, אבער מיר האבען עפעס געטהאן, מיר האבען אויסגעשלאגען א וועג, מיר האבען אויף וואס צו צייגען, אבער די אב שפעטער — זיי האבען לערינע הענד. זיי זיינען געבליבען מיט דער ארויסגעשעקטער טער צונג.

זיי לויפען, און מיר געהען פאמעלאך, דאך האבען מיר געשאפען א 'בצלאל'.

דאס איז דאך א ביי זאך אין אונזער לעבען. האבען מיר דער אידישער וועלט א שאין געגעבען.

א טרוימער און א שאפער.

איך נעהם זיך דא ניט אונטער ארויס־צוזאגען א מיינונג וועגען שאין אלס קינסטלער. עס איז אויך ניט נויטיג שאין'ס בערייטונג אלס קינסטלער אין בעקאנט. ער האט געשאפען איינינע סקולפטור זאכען וועלכע האבען איהם געגעבען א געוויסען רוהם, האבען אויף זיך געצויגען געוויסע אויפמערקזאמקייט.

עס זיינען געווים דא ביי אידען פיעלע גרעסערע קינסטלער ווי שאין. עס זיינען דא נאר־נאר גרויסע וועלט בעריהמטע איינינע, וועלכע האבען געשאפען שוהלען.

א מארנע פאלק איז דאס אידישע.

ערשט נעכטען האט מען ביי אונז געזוכט אן ערקלערונג, א תירוץ, וואהרום די אידען צייכנען זיך ניט אויס אויף דעם גע־ביעט פון פלאסטישער קונסט. וואהרום מיר האבען ניט קיין מאהלער, סקולפטאר און זא וייטער, און מיר האבען שוין געזוכט אונטער דעם "לא תעשה לך כל פסל", און היינט האבען מיר אויף דעם געביעט ארויסגעבראכט גאונים, און א פחנה, ממש א פחנה, קלענערע. היינט קען מען זיך ניט פארשטעלען קיין איין קונסט אויסשטעלונג אין וועלכער עס זאלען זיך ניט בעטהייליגען קיין אחינו בני ישראל. היינט האבען מיר איזראעלס, ליבערמאנס, לעוויטינס, אנטקאלסקיס און נאך און נאך.

און מיר ווייסען גאנץ גוט: שאין איז ניט קיין אנטקאלסקי, אפילו ניט קיין גינצבורג, דאך איז דער זעלבער שאין גע־ווען א דירעקטאר אין א בולגאריש־שען קונסט אינסטיטוט. דאס איז עפעס.

דאס איז אבער ניט אלץ. שאין איז אונז וויכטיגער ווי די אלע אנדערע גרויסע. דען שאין שאפט פאר אונז. עס מעג זיין ווי ארים, עס איז אבער אונזער אייגענס.

שאין איז אונזער אייגענער שאפער. און דארום איז ער אונז אזוי ליעב.

עס איז געווען א געוואגטער טרוים, און א שעהנער טרוים, די וועלט האט זיין שעהנעם טרוים אויפגענומען מיט ספקות.

א קונסט טעמפעל אין ירושלים!

איינינע האבען געפרעגט: אידישע קונסט? וואו קען מען עס געפינען דעם ראזיגען מין?

אנדערע: אין ירושלים? אין דער שטאדט פון שנארעריי און חלוקה?

אנדערע האבען שפאטיש צוגעלעגט: עפענט דארט בעסער אויף א פאבריקעל! שיקט בעסער אהין איינינע זעק קארטאפעל! — א קליינינקייט ווען מענשען האבען רחמנות.

שאין האט זיך צו די אלע רעדעריין און שטעך־ווערטלאך ניט צוגעהערט. ער האט זיך געטהאן זיינס. ביי איהם אין קאפ איז שוין אלץ געווען פארטיג. ער איז דאך א טרוימער, און דאס הארץ האט געטראפען.

יא, פריהער האט ער וועגען זיין פלאן פערטרויט דה. הערצל. דער גרויסער טרוי־מער האט באלד פערשטאנען. הערצל האט שאין'ן געזאגט: "געהן און פרו־ בירען". און האט איהם זיין ברכה מיט־ געגעבען.

און שאין איז אוועק אין ירושלים און האט דארט זיין "בצלאל" אויפגעשטעלט.

צום אנהויב קליין — שפעטער אבי־סעל גרעסער.

גאנץ גרויס איז עס נאך איצט אויך ניט. גרויס וועט "בצלאל" ווערען מיט דער צייט.

אבער איין זאך האט ער שוין אויפגע־טהאן: ער האט בעוויעזען, אז אונזער הילף לייגט ניט אין חקירה, נור אין טהאן.

"בצלאל" האט נאך קיין איינענעם אידישען סטיל ניט געשאפען. אן אנהויב פון דעם א רמז אויף דעם האט אבער "בצלאל" אונז שוין יא געגעבען.

"בצלאל", האט אויף זיין קאנטע צו פערצייבענען איינינע נצחונות.

לצים מענען לאכען: די האלענדישע קעניגין האט געקויפט טעפיכען פון "בצלאל" און זיי ביי זיך אין סאלאן אויפ־געהאנגען. מיר זיינען צופרידענען. ראדי־קאלען וועלען אונז אפשר בעשולדיגען אין מאנארכיזם, א קישא אויף א מעשה! . וועניגער ווי ווער עס איז זיינען די ציוניסטען בעגייסטערט פון דעם נאציאנ־ נען זיך נאך א שמייכעל פון א קעניג אדער א קעניגין. דער קעניגליכער שמייכ־ כעל האט אונז טהייער געקאסט. נור דא האנדעלט זיך אום מבינות. און אויף קונסט־זאכען איז די העכערע געזעלשאפט א מבין, און די גוטע לויב ווערטער־וועל־כע מיר האבען צוליעב "בצלאל" געקראג־ גען, זיינען פיר ארבייט וואס איז געטהאן געווארען ניט פיר אנדערע נור פיר אונז אליין.

אונז פרעהט דארום זעהר וואס "בצלאל" קריגט די אנערקענונג פון דער וועלט.

און טראץ דעם נארען מיר זיך ניט. "בצלאל" איז נאך ניט דאס וואס מיר דארפען. "בצלאל" איז די בערינגונג, דער באדען אויף וועלכען דאס גרויסע, קען און וועט אויסוואקסען. דערווייל איז גוט אויך א היי שעה.

א אידישער מאגאנראם, א שעהנע צור־ נויפפלעכטונג פון אונזער אלף בית — דאס רעדט צום הארץ. די אידישע מנורה, דער אידישער שופר, די הבדלה, דער לולב — אונזער ביסעל ארימקייט אלס הינטער־ גרונד פאר קינסטלערישע שעפונגען, טעפיכער מיט אונזער זונן, מיט אונזער הימעל, מיט אונזערע טראפישע געוויינ־ סען, אונזער אייגענס.

און דאס איז אליין איז אן אנהויב.

ווארעמט זיך אונזער הארץ, פליסט דאס בלוט און די אדערען שנעלער.

איהר זעהט מיט אייערע אויגען ווי א חלום טהוט זיך אן מיט בלוט און פלייש און איהר הייבט אן גלויבען.

איהר דערמאהנט זיך אין דעם "אויב איהר ווילט —" דעם קלאסישען זאץ פון דעם קלאסישען טרוימער.

"בצלאל", העלפט דערווייל אויך בעסער פערבינדען ירושלים מיט ניו יארק ירושלים מיט לאנדאן, ירושלים מיט וואר־ שא, ירושלים מיט האאג, ירושלים מיט בערלין. און דאס איז זעהר גוט. בעסער ווי גוט.

איהר זעהט מיט אייערע אויגען ווי עס

עס איז קיין פערגלייך צווישען
O'Keefe's
ספעשער
עקסטרא מיילד אייל
און אנדערע ביערען
אקיפ'ס איז פונקט וואס זיין נאמען ענטהאלט — אן עקסטרא מיילד אייל, פון ספעציעלער קוואליטעט עס איז דער גרויסער היים אייל — דאס ביער וואס ווערט געגוצט פון מענער און פרויען וואס ליעבען זיין אפעטיטליכען פלייוואר — און וועלכע ווייסען דאס זיי בענייען זייער קראפט און שטארקייט מיט יעדער גלאז וואס זיי טרינקען. איהר וועט הנאה האבען פון אקיפס ספעשעל עקסטרא מיילד ווייל, אפילו ווען איהר געפינט אז גע־ וועהנליך אייל איז צו שווער פאר זיך. אקיפ'ס איז עקסטרא מילד.

שאפט זיך די פערבינדונג צווישען אויגען לאנד און גלות.

"בצלאל" איז ירושלים'ס שליח שוין איצט. שוין איצט בערענט "בצלאל", כמיט זיך מיט א הארציגען גרוס פון דער היים. "בצלאל" פרישט אב, מונטערט אב דעם גייסט אויף איצט, וואס וועט נאך זיין שפעטער?

און ווי פון זיך שעפטשען די ליפען ארויס די ברכה: געבענשט זאל זיין דער טרויטער און דער שאפער.

און אויך פאר דעם וואס האט פאר זיין ווערק אזא טיעף אין יעדען אידישען הארץ איינגעבאקענעם נאמען אויסגע־ קליבען: "ב צ ל א ל"!

אונזער מאראל היטער
און די „ווייס קאמישיאן"

פון שמש.

דער בעריכט פון דער "ווייס קאמישיאן", און וואס די קאמישיאן האט אויס־ געטהון. — ווי ווייט פראסטיטוציאן איז פערשפרייט אין טאראנטא. די שייכות פון דער פאליציי צו דער קאמישאן, — ווארום די פאליציי איז געגען דעם בעריכט.

מיט א קורצער צייט צוריק האט די ווייס קאמישיאן" אבגעגעבען איהר בע־ריכט צום סיטי קאונסיל.

ווי עס איז כמעט צו אלעמען בע־ וואוסט, האט דער סיטי קאנסיל מיט א צייט צוריק אפאיגטעט א "ווייס קאמישיאן", דאס הייסט, א קאמיטעי, וועלכע זאל אונטערזוכען ווי עס האלט מיט אונזער מאראל אין שטאדט.

די קאמישיאן האט געארבייט ארום איאהר צייט און האט אויסגעגעבען עט־ליכע טויזענד דאלאר, האט בעשעפטיגט פרייוואטע דעטעקטיווס און אונטערזוכער.

צו ענדע פון דער אונטערזוכונג האט די קאמיטע בעריכטעט:

אז קיין ווייסער שקלאפען האנדעל אויף א גרויסען מאסשטאב ווערט אין טאראנטא ניט אנגעפיהרט. עס זענען בלויז דא ניט זעהר פיעל אונמאראלישע הייזער. די הייפט מאראל פערדארבער זענען די גאסען פרויען, דאס הייסט, פרויען, וועלכע מאכען א לעבען פון פראסטיטוציאן, אבער זיי געפינען זיך ניט אין א פארמאלער אונאנשטענדיגער הויז, נור האלטען פריוואטע צימערען.

עס זענען אויך דא פון די מאראל פערדארבער דער סארט פרויען, וועלכע זענען בעשעפטיגט ביי דער, אדער ווייי־ טער סארט ארבייט א נאנצען טאג און פיהרען אן זייערע געשעפטען נאך דער ארבייט.

דער לעצטער סארט פרויען זאגט דער רעפארט זענען מעהרסטענס קרבנות פון טעקסי קעב דריווערס.

דער רעפארט ווייזט אויף אן אז אייניגע גרויסע האטעלען ווערען גענוצט פאר אונמאראלישע צוועקען, און דאס ווערט געטהאן מיט דעם ווייסען פון די האטעל בעלי בתים. אויף דאס פיעלע אייזקרעם פארלארס און מאסאזש פאר־ לארס, זענען נור פארלארס לפנים, אבער אין אמת'ן ווערט דארט אנגעפיהרט פראס־ טיטוציאן.

אזעלכעס און עהנליכעס האט די ווייס קאמישיאן אויסגעפונען און ברייננט אריין צום סוף פון איהר רעפארט רעגולי־ מענטאציאנען וואס צו טהאן, די אונמאר־ ראלישקייט אויסצואוראצלען.

די רעקאמענדאציאנען זענען פאלגענ־ דע:

צו לערנען קינדער אין די סקולס געשלעכטליכע היגיענע. פאר די אינגלאך א מאן און פאר די מיידלאך א פרוי. אויך זאל מען די קינדער אונטערריכטען אין רעליגיען. יענע פארלאנ' ווערלכע ווי־ ען זענען חתונה האבען, זאלען דארפען א־ בען א דאקטער סערטיפיקייט און א־ ווייטער.

אויבערפעליך זאגט דאס דער רע־ פארט גאר נישט. די ווייס קאמיש־ ען האט ניט געטהאן, אדער ניט גענוג. טהאן איהר אייפנאבע גרינדליך. אנשטאט דעם, וואס זיי האבען זיך בעזארפט פער־ נעהמען אויסצוגעפינען פון וואנען פראס־ טיטוציאן נעהמט זיך, וואס טרייבט די יונגע מיידלאך צו פיהרען א לעבען פון פראסטיטוציאן, און וואס ברייננט זיי הערצו.

ווען די קאמישיאן וואלט עס געזוכט וואלט זי פיעלייכט אויסגעפונען, אז די קליינע ווייזדשעס אין שאפ, און די גל־ געמיינע ארדנונג פון אונזער גאנצער גע־ זעלשאפט איז שולדיג אין דעם, און אז הערצו וועט קיין רעליגיאן אין די סקולס ניט העלפען, און אפילו קיין טאטער אויך ניט.

אבער דאס וואלט געווען סאציאליזם ר"ל, און די אפאינטעטע קאמישיאן איז גאנץ ווייט דערפון.

די קאמישיאן האט זיך געזוכט אויף איהר שטייגער, און ווי זאגט מען עס: "ווי אזוי מען זוכט, אזוי געפינט מען".

די קאמישיאן ווייס גאנץ גוט, אז די פראסטיטוציאן וועט ניט אפגעשאפט ווע־ רען דערמיט, וואס יונגע פארלאך וועלען נעהמען א דאקטער סערטיפיקייט צו דער חתונה. עס וועט אויך ניט אפגעשאפט ווערען די פראסטיטוציאן אז איז־קרעם פארלארס און מאסאזש פארלארס וועלען דארפען נעהמען ספעציעלע לייסענס.

אזעלכעס וועט ניט פראסטיטוציאן פערקלענערט ווערען דערמיט, נור פער־ קעהרט, עס איז מעהר ווי זיכער, אז עס

איך
הייס
קענעדע

דערמיט וואס איך
געפרוך
ווינדזאר־טישזאלץ
עס איז נעטאכט אין
קענעדע

אז דער בעריכט פון דער ווייס קאמישיאן ווערט פערדארבען די מאראל, ווייזט בלויז אז די פאליציי אין אונפעהיג אויף דעם גע־ביט פון בעקעמפען ווייסע שקלאפעריי אין טאראנטא.

אויב דער בעריכט פון דער ווייס קא־ מישיאן האט גאר ניט אויפגעדעקט און נאר ניט געבראכט, האט ער אבער אויס־ געטהאן איין גוטע זאך, און דאס איז וואס ער האט אוועקגעשטעלט די פאליציי אין איהר אמת'ער ליכט אויף דעם געביט.

FARMERS' DAIRY

מיך קומט פון אונטער זוכטע פארמס — זי איז ווייסענשאפט־ ליך פאסטעריזירט און געגאר־ טען אין פלאש און דער קענע־ דער מאדערנבטער דייריי. אר־ דערט א פראבע פלעשעל היינט.

שטעלט אב איינעם פון אינ־ זערע דרייזערס אדער שרייבט צו

Little Miss MAIDEN CANADA Registered

די
פארמערס
דייריי
וואלמער רויד און
ברודזשמאן סט.
טעלעפאנירט
הילל.
4400

קינדער
ספעציעל

יינגע קינדער ספעציעל, זאל מען געבען געגיג מילך צו טרינקען, אין עס איז ניט גע־ ניג צו געבען זיי בלויז גע־ וועהנליכע מילך. עס מוז זיין אזא מילך וועלכע איהר ווייסט ענטהאלט א מאקסימום פון קערפער בייענדע פיטער פעט־ קייט, און וועלכע איז רייך אין שמאנט.

איך
הייס
קענעדע